

ખનામે ખુદા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડળી.

સતી પ્રભાવ.

નાટકનાં ગાયનો.

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—જે. કાવસજી ખટાઉ.

દીરકટર-મી. અમુલાલ એહમદુલ્લા શાહ

હાલ મુ. શાન્તિભુવન થીએટર-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

૩૪૩ પ્રત ૨૦૦૦
સને ૧૯૨૧

શ્રી ચીમનલાલ ગોકળદાસે છાપ્યો શ્રી જૈન એડવોકેટ
પ્રોન્ટીંગ પ્રેસ લીકાટા—અમદાવાદ.

કીંમત ચાર આના.

૧. ૧૯૨૧ ઇંગ્લીશ કોપી રાષ્ટ્ર તથા ૧૮૧૭ ના ૨૫ મા
આકાશ મુજબ આ એક રજીસ્ટર કરેલો છે.

૮-૭૪૩

સતી પ્રભાવ નાટકનાં મુખ્ય પાત્રો,

પુરૂષ પાત્રો.

કુમ્ભસેન...સાલ્વ દેશકા રાજા
સત્યવાન...રાજા કુમ્ભસેનનો પુત્ર
મધોપુર...મધોપુરકા રાજા
મહારાજ...મદૂર દેશકા રાજા
ત્રિવેણીગંગા...ત્રિવેણીગંગા નારાયણ
નારાયણ...મધોપુરકા મન ગણાતા મહાત્મા
મહારાજ...મદૂર દેશકા રાજા

મદૂર

કુમ્ભ

સત્યવાન

મધોપુર

મહારાજ

ત્રિવેણી

નારાયણ

મદૂર

કુમ્ભ

સત્યવાન

મધોપુર

મહારાજ

ત્રિવેણી

નારાયણ

મદૂર

કુમ્ભ

સત્યવાન

મધોપુર

મહારાજ

ત્રિવેણી

નારાયણ

મદૂર

કુમ્ભ

સત્યવાન

મધોપુર

મહારાજ

ત્રિવેણી

નારાયણ

...કોમીક ખેલાડીઓ

સ્ત્રી પાત્રો.

સત્યવાની...	રાજા મહારાજકી રાણી
સત્યવાની...	રાજા મહારાજકી પુત્રી...સત્યવાનકી સ્ત્રી
સત્યવાની...	રાજા કુમ્ભસેનકી સ્ત્રી
સત્યવાની...	મહારાજકી ત્રિવેણી ગંગાવાનનાં સ્ત્રી
સત્યવાની...	(કોમીક) મદૂરકી સ્ત્રી
સત્યવાની...	(કોમીક) મધોપુરકી સ્ત્રી

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૪૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સત્ય પ્રમાણ

વિષય ૬૪૬૮:૨૦૪ ૩૬૮

સતી પ્રભાવ.

સીન.

૧-૪૫૨ સ્તુતી.

૨-રાજા ગજકેતુ દરબારમાં બિરાજમાન છે. ત્યાં દરબારના અધી-
શના કહેવાથી ખુદાસો થાય છે કે રાજા હુમતસેને ચૈત્રાદી
દેવાની બંધ કીધી છે. આ વાતથી કોણમાં આવી રાજા મજ-
કેતુ રાજા હુમતસેનપર ચઢાઈ લઈ જાય છે.

૩-કોમીકસીન

૪-સતી સાવીત્રી પોતાની સાહેલીયો સાથે બાગમાં રંગ રામ અને
ટેલટપો કરતી આવે છે. એકાએક એક વાત ત્યાં આવે છે
જેથી ગભરાટમાં સાહેલીયો જ્યાં ત્યાં નાહસી જાય છે. તે
અરસામાં રાજા હુમતસેનનો ગાદી વારસ પુત્ર રાજકુમાર મજ-
વાન આવી લાગે છે. અને વાંધને મારી સાવીત્રીને ખચકે
છે. બંનેમાં ખ્યારતી ગાંઠ બંધાય છે અને વીવાહનો કોલકસ-
ર થાય છે. દીન દયાળ નાની લટ આખર ખચર દે છે કે
રાજકુમાર સત્યવાનને પીતા માતા જલદી બેલાવે છે.

૫-કોમીક

૬-રાણી સેવકયા પોતાના પુત્ર સત્યવાનની બુદ્ધિમાં બળાપો કરે
છે રાજા હુમતસેન તેણીને દીકરાસો દે છે. સેવાપતી આવીને
રાજા હુમતસેન રાજા ગજકેતુની ચઢાઈની ખચર આવે છે.
એટલું વાતચીત થાંજ ગજકેતુ કીડસો ફતેહ કરી શાહી કે-
હેલમાં ધુસી આવે છે. બંને રાજા લડે છે. હુમતસેન જલ્દી
થઈ બીરહતાર થાય છે પોતાના પત્નીની એ દશા જોઈ રાણી
સેવકયા તલવાર ઉઘામી ગજકેતુ સાથે લડે છે. અને ગજકે-
તુને માત કરી તેનાપર વાર કરે છે પણ રાજા હુમતસેન કે-
ણીને મના કરે છે. પોતાના પત્નીની આગાથી રાણી તલવાર
ફેંકી દે છે એનો લાગ લાઈ કુદ ગજકેતુ રાજા રાણી બંને

ને ગીરફતાર કરે છે. અને હુમતની આંખ ફેડી નાખવાને હુકમ કરે છે પોતાના પ્રીય પત્નીની ફરિયા ન જોઈ શકવાથી રાણી પોતે પોતાની આંખ ફેડી નાંખે છે. એ પ્રમાણે રાજા રાણી બન્નેની ફરિયા થાય છે. દુષ્ટ મજહેતુ મેહેલમાં આગ લગાડે છે.

અંક બીજો.

સીન

૧-રાજા હુમતસેન અને રાણી સેવધયા પોતાની મુસીબતના દીવસો જંગલમાં ગુજરે છે. ત્યાં સત્યવાન આવી મળે છે.

૨-સાવીત્રી સત્યવાનની જુદાઈમાં બેકરાર થાય છે. સહેલીયો સાવીત્રીનું મન લોભાવવા દેશદેશના રાજકુમારોની તસ્વીર બતાવે છે. પણ સાવીત્રી ના પસંદ કરે છે. તેટલા વખતમાં ત્યાં સાવીત્રીનાં માત પીતા આવે છે. તેઓને એક સાહેલી સત્યવાનના પ્રેમનો હાલ કહી સંભળાવે છે. ત્યાં નારદ મુની આવી લાગે છે અને સત્યવાનનો સંજો હાલ કહી સંભળાવે છે. અને લગ્ન અંધન માટે મના કરે છે. કારણકે એક વર્ષમાં સત્યવાનના જીવને હાંતી થનાર છે. પણ નારદમુની સાવીત્રીને સદા સોહાગન કેહેવાથી તેણીને ઉપાય બતાવી જાય છે.

૩-કોમીકસીન

૪-નારદમુની ચમદેવતાને સત્યવાનની જાંઘણી ખચાવો લેવાને કહે છે. ચમદેવતા ઇન્કાર કરે છે. નારદમુની સમજાવીને જા. છે. પણ ચમદેવતાના નહીં માનવાથી લક્ષ્મી સાવીત્રીની સહાયતા કરવા જાય છે.

૫-સાવીત્રી નારદમુનીના કહેરા પ્રમાણે વડ પુજા કરે છે ચમદેવતા હેરાન થાય છે.

૬-કોમીકસીન

૭-અધર્ણા થયલાં રાજા રાણી પોતાના પુત્ર સાથે જંગલમાં પ્રવેશ કરે છે. અને સાવીત્રીના પ્રેમ ગાંઠની વાતો આંધે છે, ત્યાં સાવીત્રીના માતપીતા સાવીત્રીની સાથે આવે છે. ત્યાં વાતોનો ખુલાસો થયા પછી નારદમુની આવી બન્નેને લગ્નના અંધનથી જોડે છે.

અંક ત્રીજો.

સીન

૧-વિન્નુ અને લક્ષ્મી ખીસજમાન છે ત્યાં નારદમુની આવે છે, અને સત્યવાનની છાંદગી માગે છે અંતમાં વિન્નુ ભગવાન નારદમુનીને ધીરજ આપે છે કે જાઓ અગર સાવીત્રી સતી છે તો સત્યવાનના જીવની હાની નહી થશે.

૨-સાવીત્રી એક દાસી પ્રમાણે ધર સંસારનું કામ કરતી જણાય છે. સત્યવાન સાવીત્રીને કહે છે કે હું જંગલમાં જઈ કાંઈક ફલપાન લાવું છું. પણ સાવીત્રી પોતાના પતીને વીહીલો મુકતી નથી. પોતે પણ સાથે જાય છે.

૩-રાજા ગજકેતુ પોતાના કીર્ધા કરતુકથી શરમાય છે. અને પશ્ચાતાપ કરે છે. અને જબરીથી છુટી લીધેલું રાજપાટ પાછું હુમતસેનને આપી દેવાનો નિશ્ચય કરે છે.

૪-જંગલમાં એક ઝાડપર સત્યવાન ફલ તોડવા ચડે છે. યમદેવતા સાપ બનીને તેને ડસે છે. સાવીત્રી યમદેવતાને પકડે છે. યમદેવતા તેણીને તેણીના સાસુ સસરાની આખરો માટે વરદાન દઇને પીછો છોડવી નાહસે છે. સાવીત્રી પીછો છોડતી નથી. ફરી યમદેવતા તેઓનાં રાજપાટ પાછું મળવાનું વરદાન દઇ નાહસે છે. ફરીને સાવીત્રી પીછો પકડે છે. અને યમદેવતાની પાછળ અગ્ની કુંડમાં જાય છે. યમદેવતા ગજરાટમે એક પુત્રનું વરદાન દઇ ફરીને નાહસે છે. સાવીત્રી યમપુરીમાં પહોંચી યમદેવતાને પકડે છે. અને તેને માત કરે છે કે એક સતી સ્ત્રી પોતાના પતી સિવાય પુત્રનો જન્મ કેમ આપી શકે? યમદેવતા લાચાર થઇ સત્યવાનને જીવતદાન આપે છે. સત્યવાનનાં માત પીતા અંધાપાથી દૂર થાય છે. અને રાજા ગજકેતુ આવીને રાજા હુમતસિંહને તેનું રાજપાટ પાછું આપે છે. નારદ મુની આવીને યમદેવતાને શરમીંદો કરે છે. અને લક્ષ્મી જાહેર થઈ આશિશ દે છે.

સમાપ્ત.

દ્રોપસીન.

બનાંમે ખુદા.

તમાશા- સતી પ્રભાવ.

સુત્રધાર—૧—ઑંકાર તુડી હય જગ કરતાર હય,

તુડી તૂ હય માલિક—૦

બાળે જેહાં હય આલી-પાંણી બને હંચ કાલી

રંગ બરંગી અરે હાં રંગ બરંગી—૦

જાઉં મય વારી સ્યામ બિહારી

કર ધર કર સહાય હમારી—૦

સુત્રધાર—૨—ચલો કીર્તિ જગતમે હમ ક્યલાંચ

ગુન ધુન મુનાએ—ચલો કીર્તિ—૦

મરમ ગોવિંદ ગુનપતિકા ગુન ગ્યાન,

સતિ સાચીત્રી સત્યવાન ગ્યાન ધ્યાન.

જોડી જગતમે કયસી ભાઈ—૦

બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશકે ગુન ગાયો—૦

કનકાર—સાહેલી—૩—જગમગ ચમકત નિત ગુન દમકત.

ધૂમધામસે સબધર નોખત બાળે,

રૂપ સજત ભૂપ બડહત દિન દિન—૦

રાજતાજ નિત અમર રહે આન બાન સાળે,

મુખ સંપત ધન દૌલત રહે સંગત,

નગર નગર સબ શોભત દરબાર—૦

જવાબા—૪—નઈ શાખે જવાંનીમે કુલી કલીયાં.

હરપલીયાં કરો રંગરલીયાં—નઈ—૦

બાલા જોબનવા થાકે નયેન વારે હય મોરે,

ચાત્ર નિરાલી મતવાલી નીકાલી બોલી જાલી—૦

પંડ્યા—૫—બરસન લાગેદે બઢરીયા સાવનડી કારી.

ઈત ડર પાવન લાગીરે—ડર પાવન લાગીરે—બરસન૦

અમક અમક બીજરીયા અમકે ધા ના ના ના ના મેંધા ગરમે

અબતો મનમે ચોંક પડી—ભાગી—બરસન૦

સબ—૬—મારો પીટો પાખંડી કે સરકો કરદો બીજાર,

દો બઢ બઢકર તડતડ દેસ પયબાર.

બખશોજી બાબા માઈ મય કરતા હું દોહાઈ,

બુતોસે સરકો કરતે હો કહું પ્યાર.

મારા ચુંગલ કંવેને મેરે ગાલોંપર રસગુલ્લે સમઝકર,

મોટે બકરેકો લેટ કરો મરઘટપર આઉંગા બૂત બનકર—૦

સહેલીયાં—૭—સાવધાન હો પાતપાત ઓર ડાલ ડાલ નમ જાય,

કલીયનપર લંવરા મત ડોલે પવન સુમન થમ જાય.

ડાર ડાર કુલે હંચ ડાર સીંગાર ઉમંગ પુર બાહાર,

રંગ મિલકર ઉડાઓ સહેલીયાં હજાર કરકે પ્યાર. બારબારહાં૦

પ્યારી પ્યારી નિરાલી હય કુલનકી આન,

ગુલ બુટેલી ખીલકર દીખાતે હંચ કયા આનખાન.

દેખો દેખો અમનકી ખીલી કયારીયાં—હાં ડાર ડાર૦

સાવિત્રી—૮—કયસી આઈ હય બાદે બાહાર મોહે નાહી

બાવત કુલનકી

સખીરી નાહી બાવત કુલનકી હાં—

હર હરીયાલે કુલ નિરાલે મોરે મન નાહી સોહાએ,

પ્રેમકે બાલે ખૂબ સંભાલે નિર્થક જોખન જાએ જાએ—૦

સહેલીયાં—સાવિત્રી—૯—પ્યારી તૂ હય નયેન નિરાલી મધકી પ્યાલી,

હય ભરી મન મત્ત બનાદે—પ્યારી૦

જાઓ જાઓ સહેલી-લેજાઓ નાહી,

ખાતેં ધઠક કર મંતર કરો નાહી—૦

જાઓ જાઓ નવેલીયો ચેહુ ખાતેં ન બનાઓ

ચેહુ અનોખી ન સુનાઓ—

ઝાડલાઓ ન મહેલી અલમેલી ના લખઓ.

પ્યારા જોખનવા સખઓ.

સુન સુન હારી તુ સુન પ્યારી નહીં શરમાઓ.

સાવિત્રી-૧૦-સુન માનું તેરા જનમ જનમ મહાખીર,
પરમેશ્વરકી પરશંસાતે—સુન૦

ચિતવન મતવારી પ્યારી-નયનાં કટારી મારી,

મધુરી મુરત તોરો આન બાન શાન—સુન૦

ચકોરી બનકે ઉડ જાઉં-જોડે તુમ ચંદ્રમાં આકાશ,

તુમહારે પ્યારે પ્યારે મુખડેપર હય સુર્યકા પ્રકાશ-મધુરી૦

સહેલી—૧૧-ખેલો ખેલો છયલાસે રંગ રલીયાં,

બાંકી દુલ્હનીયાં પાવો સજન—૦

ગરવામે હાર ડાર પ્યારી કરો સીંગાર,

પહેનો સોહાગ-ચુડીયાં હંચ બલહારીયાં-ખેલો૦

ન છેડ સહેલી અલમેલી પેહુ અમૃતરસ મત ધોલ,

તેરે જોખનકા કુછ રંગ જમે અખ નયનકે પટ ખોલ—૦

દોનોંકા જોડાં મિલ ગયા ઐાર હમ કુંવારે રહે ગયે.

અચ્છા-જો હરકી ઇચ્છા૦

હાર શુંદ કર લાઈ પ્યારી માલનીયાં.

લલમહાદુર-૧૨-દસસેર આટા બીસશેર ઘી ઐાર દૂધ

દહીમનભર ચક્કર

લડડુ પેડે શામ સવેરે ખાકે લડાઉં મય ટક્કર.

બરફી જીલેબી બાલુચાહી રસ ગુલ્લોસે પેટ ભરું.

દસ દસ કુંડે ભંગ છાંન પ્રભાતમે ઉઠ જલપાન કરું.

દહી બડે સેરો ચખખઉં-ઓ સસૂરજી કાકા—

મેવેકી મારકીટ પાઉં-સખ અલ્લમ ગલ્લમ ચટકર જાઉં.

ખાખા કરે બયસા મેરા કુંકનદે દિવાલા,

ચેહુ તો ભટ્ટી જવાલાકાથી નિકલા બાઈ સાલા.

કબક શીરેકે મટકે મે દસશેર આટા—૦

સહેલીયાં-૧૩-માનો આજ દેખીજી ધરો પીર-માનો
 આશા મનકી ફલે ચિંતા સહરી ટલે
 નિસહિન કરે કયા તોપે સદાપ્યારી રઘુપીર
 મિપતા મિટાવે તોરી ગુસર્ધયાં
 મત ધબરાઓ મન બહેલાઓ
 ઇશ્વર સુખ કરે દુઃખ હરે હરિ મન પીર-માનો

ધૂમલ-રાણી-૧૪-દુઃખ સાગરમે ડુબી હમારી નર્ધયા
 નયેન બીન અબ કઓન ખેવર્ધયા
 જલન મીલત થલન મીલત કલ ન પડત જીયા-દુખસાજ
 નાહી કોઈ સાથ દેવર્ધયા સુધલે હમારી ગુસર્ધયા,
 હર દુખવા કરકે કયા તૂડી હય સુખ દેવર્ધયા,
 બનબન ભટકત હમ રહીયા-ડુબી હમરી નર્ધયા

સહેલીયાં-૧૫-બનો નહુમસે દિલબાની બનો
 શાદીકી ઘડી આએ સોહાગ રંગ લાએ ચુનરીયા ધાની-બનો
 બાંકા તીરછા કોઈ બનરા જીસે હો શાદમાની પ્યારી
 મનમાની

બઓ બઓ નાહીં સલાઓ છેડયેહુ કયસી ઠાની,
 કરોના પરેશાની-બનોં નહુમસે

સાવિત્રી-૧૬-કીસીકી મોહની સૂરતપે મેરી બન બતી હય,
 નિરાલા રૂપ હરહર રંગમે અપના દિખાતી હય
 જલક હય જીસકી આંખોમે પલકી ઓટ રહેતા હય,
 દ્રષ્ટીમે ઉસીકી જોત ચમચમકર સમાંતી હય
 કીસીકી માલા જપતી હું નિરંતર નામ બજતી હું,
 કીસીસા જનપે સજતી હું કે જીસકી યાદ આતી હય
 કીસીકે પ્રેમરસ કસકા પડા બ એકકો હય ચસ્કા,
 નહીં અબમન મેરે બસકા મબ ઉદ્દત ચખાતી હય

નારદ-૧૭-પ્રહ્લનાથ ગાજે હરીહર પ્રહ્લનાથ ગાજે.
 અલખ નિરંજન નામ સુમરલે-પ્રહ્લનાથ

પ્રભૂ સુમરલે હરીરસ હરલે જનમ સકલ નિત કરલે,
 ચેહ ચેહ ચેહ ચેહ—પ્રજ્ઞનાથ.

નારદ-૧૮—હરી રસ ખ્યાલા પ્રેમી પીળયેરે પીળયેરે,
 પ્રેમી પીળયે.

ચેહ સંસાર આસાર જનકે લેના હો સોહી લીળયે,
 લેલીળયે પ્રેમી પીળયે—હરી રસ.
 કામ ક્રોધ મદમોહ ગર્વ છલ પ્રબળ નહીં હોને લીળયે
 રે લીળયે પ્રેમી પીળયે—હરીરસ.

સહેલીયાં-૧૬—બાલી લોલી બાલી નિરાલી મોરી લાડલી.
 તુજપે બાહાર ખ્યારી ગુન દવાલીરે—લોલી.
 ચંદર બીન બયાકુલ જીવન ચકોરીકા નિત કારન,
 અધીરી મત હય ફલકુલેઃ ઇચ્છાહી તોરી—ડાલીરે.
 આસ પુરી હોવે તેરે મનકી બને સજની મનહર સજનકી,
 તેરી કલીયાંકા હોગા વોહી માલીરે—લોલી.

સહેલીયાં-૨૦—અલખેલી ચલો ચલકે સીંગાર સજઓ.
 ગલેમે હાર ડારડાર બન સંવાર બારબાર સખીરી બનજઓ.
 ઓ સહેલી નવેલી મદધેત્રી બજો બજો સતાઓ
 સખીરી ના લજઓ—અલખેત્રી.

જવાબા-૨૧—મોરી બાલી હય કવલી ઉમરીયા, ખેલુંગી શુડીયા,
 આંગનાં ધીર ઉદામે સજ—મોરીબાલી.
 બસંત ગાઉંગી મય કાગ ઉડાઉંગી મય
 બજાઉંગી રોજ હારમોન્યમ.
 ચર્તોમે બજાઉંગી ઘોડે દોડાઉંગી,
 મોટર ચલાઉંગી ઠેટરમે બજાઉંગી,
 દેખના નિરાલા ગુન મેરા—મોરી બાલી.

સખ-૨૨—છલબલ ચંચલ મત કર ચલચલ.
 બબરી બલા કર ન ઘોંટાલા કર ન ઘોંટાલા ગડબડ બલા.
 હટ મરજા....છલબલ.

મત થોડી બહીયલ થોડી સમઝ સમઝ નાદાન એ જો ધ્યાન.
 પ્યારી માતા સંભાલ પીતા બિપતા ચેહ ટાલ
 ફાડ અપના કપાલ-ચુપ-ચોટીકા છાંટુંગા,
 નાકહી કાઢુંગા અપના-આ હા હા હા—છલબલ૦

લક્ષ્મી-૨૩-શોભત ગુન મંડલમે સાવીત્રી સતીકો પ્રભા—શો૦
 હુંમય સહાએક આનન્દા એક વાકી કરુંગી રક્ષા.
 યુગની ભક્તની કરત સેવા—શો૦
 બનકે સાચા સાથ તેરે મયબી હું દિનરાત,
 હારે યમ સંભલ સંભલ તુભ—ધમંડન મન કુછલા,
 સુન બચન તુ મેરા—શોભત૦

ચહેલીયાં-૪-ચલો સખી યન મીલ બડ પુજનકો આઓ,
 લક્ષ્મી માતાજીકે ભજનસે મનકો રીઝાઓ.
 બાએ દેખી શરન લાગે પ્રભૂ ચરન
 આનન્દ કરમન રહે હમ સોહાગન
 અચલ સુદલ સુખ પાઓ—આઓ૦

ચહેલીયાં-૨૫-કંગ નવા પહેનાએં ગોરી બહીયાં સખાએં.
 ગરે હરવા હો દોહરા બિરાજે--તોરા સાજના૦
 રીઝ રહે તાક તાક જોમના સોહાગ રાગ ગાઓના,
 ફૂલે ફૂલે ડાલડાલ મનકી યાચના સોભાગ લાગ લાઓના૦
 પ્રેમ પ્યાસી હું મન દાસી લક્ષ્મીજી માતા,
 ચરન ચરનમે આન પડી હું—કરદો સુખ દાતા.
 બની પ્યારીકો બંદીયા લગાએં દુહ્ન બન બંધે
 સાજન સંગ હય તૂ મોહન મન પ્યારી નયેન મતવારી
 રંગ રલીયાં કરૂ રતીયાં સખીયન જેલે લાગ,
 લક્ષ્મીજીકે ચરન પ્રતાપસે અચલ સુદલ હો સોહાગ૦

સખ-૨૬-આઈ વાહવાહ શુભ ધડીયાં—વરકન્યા દિન રતીયાં.
 હર શબ મનાએં-પ્યારે—૦

એડલી પાઈ મયને દેખો બાઈ
અકડપને સેતનકે સોઈગા કુલેંગે અબ લઠ બહાદુર હા
વાહ વાહ૦

બાંકે જવાન વાહ૦

બાંકા સીપહીયા તૂમેરે સહયાં-હાડંતોરે ગરબહીયાં....૦
સહેલીયાં-૨૭-હુલ્હન સંગ આ મીલે સજી દી સાજનવા;
છળીલે સજનવા રે રસીલે નયન નવા.

હુલ્હન બની બનારે ઉમર બહાએ

ઉમર બહુડાવે અમર કહાવે-સખીયન ખીચ સોહાવે—૦

સહેલીયાં-૨૮-સખી આઓ આઓ ગાઓરી

કહમતલે રંગ જમે બજાએ મધુર ખાંસરી.

બર ડલીયાં હર કલીયાં ગોથોરી હાર,

પ્રભૂપર કરો નિસાર-ગાઓ ગાઓ સખીયાં૦

સા. ની. સા. નીધા. નીધા. નીધા. પધા. પધા. પમા.

પમા. પમા. ગા. અગા. મગરે. ગરે, ગરે. સા-સખી૦

લક્ષ્મિ-૨૯-બહિં બનાઈ સજનીયા-ગુની મોહુનીંતા સોહનીયા.

મેરા પુજરી હય પ્રેમધારી-પતી સાનીત્રીકી હય

ગુન અતી ન્યારી

બાકી સદાય મન ઠાનીયા-ઠાનીયા-બહિં૦

આવિત્રી ૩૦-અપને મનકો બસકરે બકે હરી ચરન ચીત ધરે.

બાટ ઓઘટ કોટ બિકટમે કોઈ તરે—અપને૦

સતી મુરાટન ચઢે-તો મરનસે નહીં ડરે,

સતી સાધવી સત્ય ન છોડે પીયુકે સંગજરે—અપને૦

સતી સાવીત્રીકા પ્રભાવ દેખના-કયાહી જગમે સાજતા.

ગતી ચારી ગુન પ્યારી સંસારી નીત નામ બાચતા.

સબ ન્યારા ગુન પ્યારા સતીકા મુખાઓ

સેવાકે કળસે સતીત્વ બળસે ગાજતા—સતી૦

